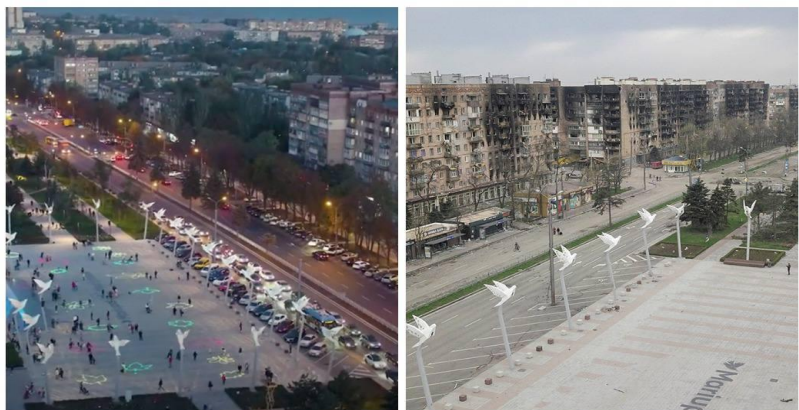

ГАЗЕТА

ВІЙНА-ЦЕ НИНИ ЗОВСІМ НЕ КІНО. ЦЕ ТУТ, ТУПЕР І З НАМИ!

Процвітаюче місто перетворилося на руїни.

Перші дні «звільнення» Маріуполя

ЮЛІЯ ЗАХАРОВА

06.08.2022

Битва за Маріуполь почалася після вторгнення Росії в Україну і тривала 24 лютого до 20 травня 2022 року. У перші дні війни російські війська оточили Маріуполь і почали невибіркові обстріли міста з важкої артилерії та літаків. У домах зникли вода, електрика, газ і зв'язок. У 10-градусний мороз люди цілодобово ховались у підвалах і готували їжу на вогнищі. Тіла загиблих мирних жителів довго залишались на вулицях, поховати їх у померзлій землі під постійними атаками з повітря було складно.

Евакуація з Маріуполя була практично неможлива. Ті у кого вцілили машини і був бензин, під обстрілами вирушали з міста на свій страх і ризик через численні блокпости російських військових.

Сили ДНР взяли під контроль кілька кварталів у Маріуполі.

Окупанти стискають кільце навколо Маріуполя

ЮЛІЯ ЗАХАРОВА

15.08.2022

Російські війська стискають кільце оточення Маріуполя, просуваючись углиб міста, але місто залишається під контролем Збройних сил України.

Є околиці міста, які вони, звісно, взяли під контроль. Місто в кільці і кільце, природно, стискається. На 30 день воно увійшло глибше до міста, але місто сьогодні під контролем ЗСУ.

Над містом майорить український прапор. Сьогодні місто Маріуполь залишається українським містом. Наші військові роблять все, щоб він таким залишався і надалі. Ідуть дуже жорстокі бої за наше місто.

Маріуполь знаходиться в оточенні, починаючи з п'ятої доби війни. Усі елітні підрозділи РФ було кинуте на штурм міста. І вже більше місяця наші хлопці, два герої України – командир полку "Азов" та командир 36-ї бригади морських піхотинців, національна гвардія – героїчно тримають оборону Маріуполя.

Російські військові намагатимуться змусити українських військових скласти зброю без шкоди цивільному населенню.

У ЦЬОМУ ВИПУСКУ

ВИЖИВАННЯ У МАРІУПОЛІ

ПРО ЗРАДУ

ЯКІ МАСШТАБИ
РУЙНУВАНЬ

ВИЖИВАННЯ У МАРІУПОЛІ.

Історії українців.

ЮЛІЯ ЗАХАРОВА

27.08.2022

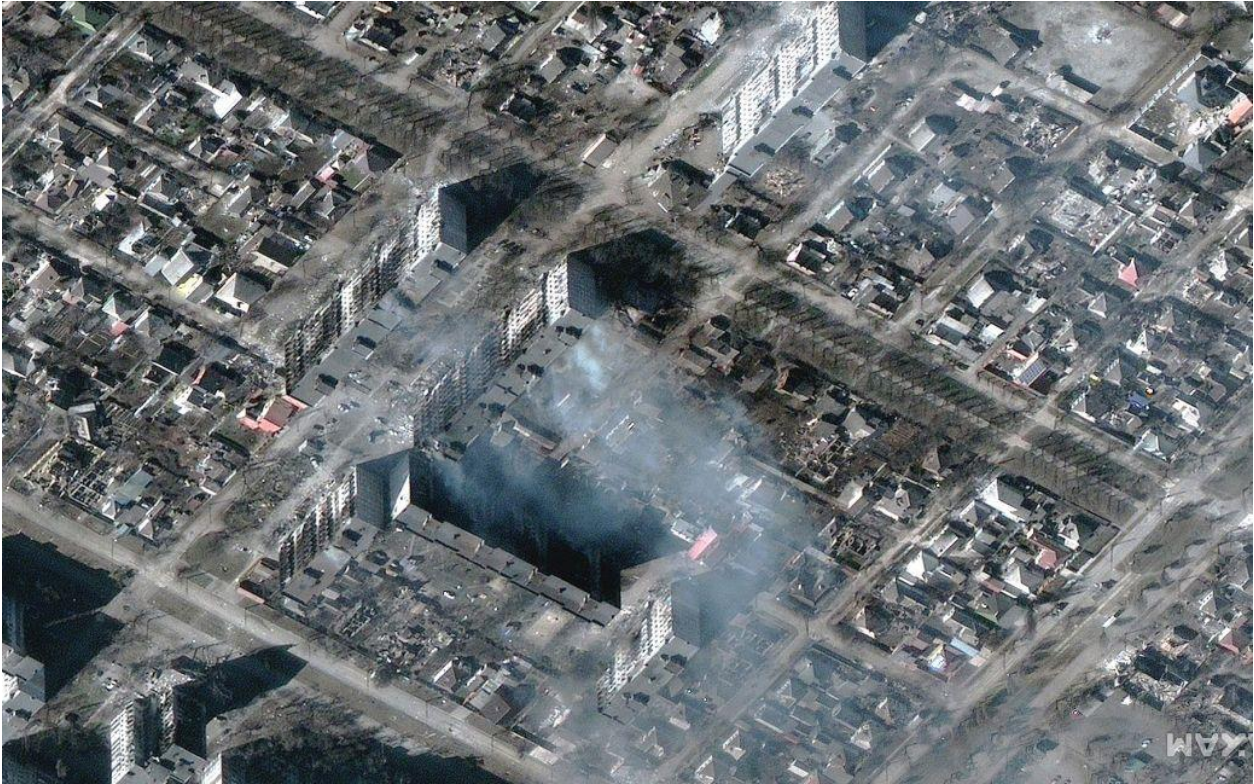
41-річна Наталія з Маріуполя пригадує, як пекла коржики, щоб було що їсти. З одного замісу виходило 16-17 коржиків, які родина ділила на три дні. Борошна, картоплі, круп та іншої їжі купити в магазинах було неможливо. Усім цим із родиною жінки ділилися сусіди. Ми не запасливі, на вечерю продуктів купили та й усе. Тож коли почалася війна, їсти нам особливо було нічого. Але поряд із нами жила дуже добра бабуся з сином. Вони ділилися всім — борошном, щоб можна було коржики смажити, крупами. За водою чоловіки ходили раз на 2-3 дні. Тож її економили, як могли, пригадує Наталія. Раз у день мили посуд, готували їжу та й все, щоб помитися самим мови не було. Наступного разу самі потрапили під мінометний обстріл. Чоловік прийшов, руки тремтять. Каже, більше не піде. Перші тижні постійно боліли нирки від тієї води. Вона була жовта і каламутна. Добре, що ліки в сусідки знайшлися, і я їх купила в неї, бо не витримувала. Ну, а потім організм вже звик. Поки Маріуполь повністю не окупували, росіяни весь час його обстрілювали, прекрасно усвідомлюючи, що в місті залишається багато мирних жителів, які ховаються або у своїх будинках, або у підвалах. Однієї ночі, з третього на четверте квітня, почалися чергові обстріли. Наталія дуже чітко пам’ятає ці дати, бо називає ту ніч однією з найстрашніших у своєму житті. Обстріли продовжувалися кожних п’ять хвилин аж до п’ятої ранку.

Нам не вперше підійматися з пекла.

«Будь-ласка, закінчить це все!»

Про зраду.

ЮЛІЯ ЗАХАРОВА

26.08.2022

Не всіх сусідів жінка може назвати українцями. Були справжні патріоти, а були й такі, що підтримали прихід рашистських військових. «Соромно, але багато місцевих раділи приходу рашистів. Назвати їх українцями мені не повертається язик.»

Ми з чоловіком дуже боялися. У нас на будинку завжди висів прапор України. А коли почалася війна, я попрохала його зняти. Нервувала, що нас можуть здати ще одні наші сусіди, які підтримували рашистів. На другий день, як зайшли в Маріуполь, вони вивісили прапор “ДНР”. Вже коли була війна, чоловік не витримував і ходив сваритися. Я просила його мовчати, бо їм ти нічого не доведеш, а ми могли постраждати. Серед учителів сина Наталії також були зрадники, які швидко “перевзулися” і закликали до навчання за російською програмою.

«Ми з сусідкою Мариною вирішили дітей в таку школу не пускати. Хай краще сидять вдома. Якщо доведеться йти на другий рік, так і буде. Знання потрібні, але не такі.» У тому, що рашисти ціленаправлено намагаються знищити українську ідентичність, Наталія не сумнівається. Доказом цього є розстріляний Кобзар Тараса Шевченка, який вони знайшли біля зруйнованої школи.

Які масштаби руйнувань.

ЮЛІЯ ЗАХАРОВА

29.08.2022

У Маріуполі не залишилося жодної незруйнованої будівлі, каже жінка. Здавалося б, стоїть ціла багатоповерхівка, а з іншого боку у ній величезна дірка замість квартир. «Містом страшно ходити, повсюди розруха, нічого живого не залишилося взагалі. Розкидані одяг, речі, меблі, цегла.» Рашистські блокпости стоять, перевіряють всіх: жінок, дітей. Чоловіки намагалися не ходити вулицями, бо їх ловили та забирали у так звані фільтраційні табори. Але найбільший “сюр”, що все зруйновано, і на цих руїнах прапор “ДНР” висить. То це ось такий він, російський мир? Все зруйнувати й прапор повісити?

Полк «Азов»: герої в Україні та терористи в Росії.

ЮЛІЯ ЗАХАРОВА

13.09.2022

Найгарячішою точкою на карті України за підсумками першого місяця війни став Маріуполь. Місто на березі Азовського моря заблоковане російськими військами, які регулярно його обстрілюють - у тому числі житлові квартали. Ті, хто вибрався з Маріуполя, кажуть, що його жителі опинилися в ситуації гуманітарної катастрофи: у місті немає електрики та зв'язку, не вистачає їжі та ліків. Труп загиблих лежать на вулицях, а дворах будинків з'являються братські могили. Бі-бі-сі записала історії тих, кому вдалося виїхати з Маріуполя.

У Маріуполі на момент початку війни жило близько півмільйона людей - це 10-те за величиною місто України. І найбільший із найбільш близьких до самопроголошених ДНР і ЛНР: до початку російського вторгнення від нього до лінії зіткнення з "республіками" була лише пара десятків кілометрів. Маріуполь знаходиться в Донецькій області - тобто на території, на яку претендує влада самопроголошеної ДНР. Повне її "звільнення", під яким, по суті, мається на увазі захоплення всіх територій, що належать до Донецької та Луганської областей у їхніх адміністративних кордонах, російська влада називала однією з цілей вторгнення в Україну.

У Маріуполі базується загін спеціального призначення "Азов". Він був створений на базі однойменного добровольчого батальйону, членів якого на початку конфлікту на Донбасі звинувачували у прихильності до праворадикальних і навіть неонацистських ідей. Сьогодні "Азов" - один із численних підрозділів української Нацгвардії. Російська влада вважає "Азов" націоналістичною освітою. Боротьба з подібними організаціями теж заявлялася як одна з цілей російської військової операції в Україні. Саме в районі Маріуполя зав'язалися найважчі бої між збройними силами України та об'єднаними силами російської армії та самопроголошених "республік". На початку березня місто фактично опинилося у блокаді і в результаті – на межі гуманітарної катастрофи.

Полк «Азов»- Янголи Маріуполя.

Полк «Азов»
Основна інформація про загін.

ЮЛІЯ ЗАХАРОВА

13.09.2022

Окремий загін спеціального призначення «Азов», відомий також як полк «Азов» — формування Національної гвардії України, що входить до складу 12-ї бригади оперативного призначення Східного оперативно-територіального об'єднання НГУ. 26 лютого, 10-та година ранку, місто Маріуполь. Полк «Азов» разом із Збройними силами України, Національною гвардією та іншими силовими структурами надійно обороняє місто Маріуполь. «Ми будемо битися до останньої краплі крові, нам не страшні ані ворожі танки, ані ракетні удари, ані ворожа авіація, я наказую кожному бійцю полку «Азов» битися до останнього. Ми будемо знищувати росіян у повітрі, на землі та на воді. Разом до перемоги! Слава Україні!»

Оборона Маріуполя

ЮЛІЯ ЗАХАРОВА

13.09.2022

У ході російського вторгнення в Україну командир полку Денис Прокопенко 7 березня 2022 року у відеозверненні закликав закрити небо над Україною й зарадити гуманітарному колапсу в Маріуполі, адже «ворог порушує правила війни, обстрілюючи цивільних і руйнуючи інфраструктуру міста, а також піддає маріупольців геноциду». 20 квітня 2022 року у твіттері заступник командира полку Святослав Паламар (Калина) опублікував відеозвернення з приводу евакуації цивільного населення та військового гарнізону з міста Маріуполь. 28 квітня 2022 року на момент повної блокади Маріуполя та маріупольського гарнізону на території комбінату «Азовсталь» у твіттері полку було опубліковане відео з повідомленням, на якому цивільних та поранених витягували з під завалів будівлі.

«Цілу ніч на військовий польовий шпиталь, що знаходиться на території заводу „Азовсталь“ в Маріуполі й де перебувають поранені захисники, росіяни масово скидали багатотонні авіабомби, здатні пробити будь-які бетонні захисні споруди. Потім, вже завдавши руйнувань, продовжували нещадно обстрілювати руїни з корабельної артилерії. Серед вже поранених військовослужбовців є загиблі, наново поранені й контужені. Через ворожу атаку частина приміщення завалилася, зокрема операційна. Це унеможливило тепер допомагати нашим воїнам навіть в тих умовах, що були раніше. Наголошуємо! Женевська конвенція гарантує захист стаціонарних та пересувних медичних установ, на них не мають здійснюватися напади! Захистом мають користуватися поранені та хворі. Незалежно від того чи вони є цивільними, чи військовими особами. Пораненим мають надавати необхідну допомогу без будь-якої дискримінації. Закликаємо міжнародні організації з захисту прав людини відреагувати на те, що Росія продовжує нищити Маріуполь!».

Оборона Маріуполя триває, робиться все можливе.

Блокада «Азовсталі»

ЮЛІЯ ЗАХАРОВА

20.09.2022

10 квітня, більш ніж через місяць після початку вторгнення, російські сили повністю ізолювали військовослужбовців України, що залишилися на території комбінату «Азовсталь», однак, внаслідок проведених українськими силами фортифікаційних робіт і складної будови «Азовсталі» наземний штурм був сильно ускладнений. . 13 квітня сили обороняються поповнилися військовослужбовцями 36-ї окремої бригади морської піхоти ВМС ЗСУ, частина яких прорвалася з оточення з металургійного комбінату імені Ілліча. Наприкінці квітня ISW повідомляв про відсутність значних досягнень російських військ під час спроб штурму «Азовсталі». Для придушення українського опору та утримання оточення комбінату ЗС РФ та НМ ДНР влаштували блокаду території комплексу та піддають її щільним артилерійським та ракетним обстрілам, а також бомбардуванням, у тому числі із застосуванням стратегічної авіації. Українські військовослужбовці виявилися замкненими у підземеллях комплексу разом із цивільними, відчували гостру нестачу води, їжі, медикаментів та боєприпасів. Українська сторона та заблоковані військовослужбовці скаржилися на жорстокі умови, порівнюючи їх із «середньовічним гетто».

Зокрема, внаслідок відсутності стерильних пов'язок, медичних інструментів та антибіотиків поранені військовослужбовці приречені на ампутацію пошкодженої кінцівки або на смерть від сепсису. 28 квітня під обстріл потрапив польовий госпіталь, внаслідок чого, за заявою мера Маріуполя, кількість поранених зросла з 170 осіб до 600. 29 квітня було опубліковано супутникові знімки, у яких було видно, що зруйновано практично кожен будівлю комбінату. Російське керівництво кілька разів в ультимативній формі вимагало від сил оборони припинити опір, пропонуючи натомість вихід на контрольовану київською владою територію після повної здачі зброї, але українські війська відмовляються капітулювати, вважаючи, що російська сторона обманом в якому на них чекає навмисна смерть. РФ систематично відмовлялася дозволити замкненим біля комплексу людям залишити Маріуполь, зокрема блокуючи гуманітарні коридори навіть цивільних. Пропозиція вивезення українських військових на територію третьої країни, підтримана президентом Туреччини Реджепом Ердоганом, російська сторона також відкинула. Евакуювати цивільних вдалося лише на початку травня, за посередництва міжнародного Червоного Хреста.

Здаватися не мають наміру захисники «Азовсталі».

